

En la pròrroga del conveni SISCAT signat per les patronals, CCOO, UGT i SATSE ens venen molt fum

Després de cinc reunions les patronals, CCOO, UGT i SATSE (MC no va signar perquè hi estava en contra) han signat un pacte per a prorrogar un any més el conveni per poder-ne negociar un de nou.

El pacte parla de millores però no són per a tots els centres ni per a tots els grups professionals triomfant així la tesi de la patronal d'aplicar el «divideix i venceràs». A sobra, ens venen fum.

És una autèntica barrabassada que s'hagi arribat a esgotar tant els terminis per a demanar una pròrroga d'un any per renegociar o negociar un nou conveni i que ara disfressin la realitat venent la consecució d'unes coses que la majoria d'elles ja les havíem de tenir per llei, no per conveni.

L'explicació és que convé tornar a engassar la màquina de fer diners, els sindicats negociadors han de dotar-se una vegada més (com si no en tinguessin prou) de privilegis i prebendes de les patronals (més alliberaments, subvencions, creació de comissions inútils com s'ha vist en la realitat, etc.) per anar vivint del xollo. Quina pena que tot això vagi en detriment de totes les persones treballadores. La reivindicació constant i permanent dels drets dels i de les treballadores ha acabat sent un acte de submissió vergonyosa als interessos economicistes de les patronals. Així ens van les coses.

→ Els centres que tenien jornada de torn de dia i tarda de 1668 hores/annuals i 3 dies de lliure disposició (AP) passaran a tenir 5 dies d'AP. Ara, la majoria de centres adscrits al SISCAT ja els tenien.

→ Augmenten els supòsits pels quals una incapacitat temporal (IT) se suplementa al 100%:

1. Reproducció assistida.
2. Interrupció de l'embaràs en el 1er. Trimestre per inducció farmacològica.
3. Cardiopatia isquèmica.

Només han aconseguit unificar alguns dels supòsits que la Generalitat pensa aplicar a tot el sector públic a partir del 2018.

→ Pels grups professionals del 4 al 7 s'ha acordat que disposin d'1 dels 2 dies festius de conveni tinguin consideració de jornada efectiva de treball, és a dir, que treballaran 1 dia menys a l'any.

→ Per a l'any 2017 (a partir de l'1 de gener), la Generalitat, en els seus pressupostos havia incrementat en un 0.63% les tarifes per augmentar l'1% de la massa salarial de les persones treballadores. No ha estat fins ara que les patronals i els sindicats de la mesa negociadora del Conveni SISCAT s'han posat d'acord en aplicar-lo al conveni, però no és un avenç de la negociació perquè per llei ja s'havia de fer. Aquest increment de l'1% aplicat a tots els conceptes salarials no es cobrarà fins al mes de Març de 2018, com si fos una DPO. Amb caràcter retroactiu a l'1/1/17, faltaria més, i a partir de l'abril de 2018 cobrarem aquest 1% i els endarreriments de gener a març de 2018 ho cobrarem abans d'acabar l'any. Queda clar que els sindicats «negociadors» han avalat l'operació de tresoreria a la patronal que ha jugat amb els nostres diners.

Desembre de 2017